

ПАМ'ЯТІ

ПОЛУХІНА МИКОЛИ ОЛЕКСІЙОВИЧА

22 травня 2024 року передчасно пішов з життя Микола Олексійович Полухін, 1953 року народження, директор ТОВ «АГРОСВІТ-ПРИЛУКИ».

3 грудня 2003 року очолюване Миколою Олексійовичем підприємство здійснювало виробничо-господарську діяльність на території Нетяжинського старостинського округу Сухополов'янської громади. Микола Олексійович завжди мав активну громадянську позицію, користувався повагою серед жителів, неодноразово обирався членом виконавчого комітету Нетяжинської сільської ради, депутатом Прилуцької районної ради. Постійно надавав допомогу у вирішенні різних питань життєдіяльності населених пунктів старостату: соціальній сфері, сфері благоустрою, освіти, охорони здоров'я тощо. Також підтримував та надав допомогу Рудівському, Піддубівському, Канівщинському та іншим старостинським округам Сухополов'янської громади та в цілому жителям населених пунктів Прилуччини. Підтримував та надавав допомогу військовослужбовцям Збройних Сил України.

Передчасна смерть – це непоправне горе для рідних, близьких, друзів, колег. Важко знайти слова втіхи, неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати, коли зупиняється серце рідної людини.

Висловлюємо найщиріші співчуття дружині Тетяні Полухиній, синам: депутату Сухополов'янської сільської ради, голові ФГ «Добрий пан» Володимиру Полухину та голові ФГ «Олег-Агро» Олегу Полухину, які здійснюють діяльність на території Нетяжинського старостинського округу, та їх сім'ям з приводу непоправної втрати найріднішої та найдорожчої людини – чоловіка та батька.

Поділяємо ваше горе, сумуємо разом з вами, підтримуємо вас у годину скорботи. Нехай світла пам'ять про Миколу Олексійовича назавжди залишиться в серцях близьких та знайомих, а Бог подарує йому вічне життя та спокій. Вічна пам'ять!

Сільський голова Денис РОСОВСЬКИЙ,
депутати, виконавчий комітет
Сухополов'янської сільської ради.

ЧЕРНІГІВСЬКА ПИСЬМЕННИЦЯ

НАДІЯ ЯРЕМЕНКО: «БОРОТИСЯ ЗА ЖИТТЯ»

Для мене, як для людини, яка пише, немає нічого більш приємнішого, ніж побувати на презентації книг своєї колеги з письменницького цеху. Тим більше, якщо автор і написані ним книги заслуговують на увагу.

Нещодавно у Прилуцькому фаховому медичному коледжі свою творчість презентувала письменниця із Чернігова Надія Яременко. Надія Яременко тривалий час очолювала Чернігівську наукову медичну бібліотеку. Закінчила Київський інститут культури імені Корнійчука та Державну академію керівних кадрів культури та мистецтв. Автор збірок «Наші читачі – відомі лікарі Чернігівщини» (2008), двох видань «Відомі лікарі Чернігівщини» (2013, 2014), двох видань книги «Відданість».

Книга «На рубежі століть. Війна» – продовження першої книги «Сутінки людських душ. Службові». «Сутінки...», до речі, посіли призове місце – друге – в обласному конкурсі «Книга року» у номінації «Проза».

У центрі двох книг долі дітей із неблагополучної сім'ї, дітей з обмеженими можливостями, які не говорять і нечують.

Події, описані в книгах, відбуваються з початку 80-х років минулого століття до наших днів. Радянська країна не знала, що таке інклюзія, що таке спеціальна освітня система, яка створює умови для людей з інвалідністю, які допомогли б їм адаптуватися в соціумі та розвиватися повноцінно. Але ці діти вирости

ли чудовими людьми.

Життя головних героїв, їхніх дітей та онуків відбувається на тлі дивовижних, неоднозначних та трагічних подій, які переживали і всі ми. На сторінках кривавої 90-ті, Помаранчева революція, Революція Гідності, 2014 рік та початок АТО, початок повномасштабної російсько-української війни.

Книги перетворилися на своєрідний історичний документ про час та людей, на соціологічне дослідження людських долі і душ, їхніх вчинків та думок, їхніх прагнень усвідомити все, що відбувається сьогодні довкола нас, у нашій Україні. Неможливо описати і процитувати сторінки, які мені особливо сподобалися, докладно розповісти про сюжетні та психологічні повороти – потрібно просто читати і насолоджуватися. Сміятися та плакати. Знаходити близьке, рідне, знайоме серцю.

Тексти наповнені філософськими роздумами, пошуками відповідей на важкі, неоднозначні питання нашого буття, драматичністю, гіркотою сьогодняшньої біди-війни.

З болем та любов'ю пише письменниця про те, що доводиться переживати Україні, рідному Чернігову, всьому українському наро-

ду за ці два з половиною роки неоголошеної страшної війни, коли нас, українців, щодня бомблять, знищують, беруть у полон, катують, руйнують усе довкола. Але ми продовжуємо жити та боротися, воювати та вірити, працювати, спілкуватися, посміхатися...

Модератором зустрічі була бібліотекарка медичного коледжу Ніна Шаповалова.

На презентацію, окрім студентів та їхніх викладачів, прийшли давні подруги пані Надії – Валентина Зінець та Катерина Рижик.

Книжки щасливі, коли читають. У цьому суть їх появи та існування. Книжки Надії Яременко – читають!

Лілія ЧЕРНЕНКО.

ТЕПЛО, СПОЖИТЕ БАГАТОПОВЕРХІВКОЮ – ПОСЛУГА, ЯКУ ОТРИМУЮТЬ ВСІ СПІВВЛАСНИКИ. «АВТОНОМНИКИ» НЕ ВИНЯТОК!

Наприкінці 90-х років минулого століття і на початку 2000-х в Україні своєрідним трендом стала автономізація житла від централізованих послуг, зокрема теплопостачання. У деяких містах і селищах Чернігівської області, наприклад в Бахмачі і Ладані, процес переходу на «автономку» набув особливого розмаху. В окремих багатоповерхівках залишилося від 10 до 40% користувачів послуг централізованого теплопостачання. Це створило низку проблем як для теплопостачальної організації, так і для мешканців таких будинків.

Однак, багатоквартирний будинок це не лише житлові і нежитлові приміщення, а й складна система комунікації, яка забезпечує його функціонування, для запобігання руйнуванню опорних конструкцій будівлі необхідно забезпечити їм відповідний температурний режим. Для цього проєктувальниками передбачено обігрів місць загального користування та допоміжних приміщень. До таких місць та приміщень законодавці віднесли вестибюлі, загальні коридори, сходові клітини, загальні кухні, спільні душові та санвузли, загальні пральні, передпокої квартири, а також колясочні, комори, сміттєкамери, горища, підвали, шахти і машинні відділення ліфтів, вентиляційні камери та інші підсобні й технічні приміщення.

Фактично, витрати тепла, необхідного для забезпечення санітарного режиму та сталого функціонування системи і приміщень, лягли на плечі споживачів, які з тих чи інших причин не перейшли на автономне опалення. Так, до кінця 2021 року, відповідно до Методики розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг, затвердженої наказом Мінрегіонбуду № 315 від 22.11.2018р. (надалі Методика), весь обсяг теплової енергії, поставленої до житлового будинку, розподілявся ЛИШЕ між власниками квартир з централізованим теплопостачанням. Тобто витрати тепла потрібні для безпечної експлуатації всієї будівлі розподілялися не рівномірно, що спричинило значну соціальну нерівність.

Історія проблеми

Звичайно ж, з поширенням автономного опалення держава почала осучаснювати законодавство, але цей процес потребував чимало часу – на узгодження змін в законодавстві та підзаконних актах. Зокрема, в Закон України «Про приватизацію» від 1992 року, які визначили що Власники квартир багатоквартирних будинків є співвласниками усіх допоміжних приміщень будинку та його технічного обладнання і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням будинку та прибудинкових територій відповідно до своєї частки у майні будинку, були остаточно закріплені лише у 2011 році. За чотири роки, у 2015-му і, законодавці додатково

закріпили це визначення Законом України «Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку».

Таким чином, на власників житла була покладена відповідальність за їх майно, зокрема за його цілісність та стале функціонування. Та через недосконалість у законодавстві, левову частку витрат продовжували нести власники квартир з централізованим теплопостачанням. Наприкінці 2021 року постанову Кабінету Міністрів «Про затвердження Правил надання послуги з постачання теплової енергії» було доповнено абзацом наступного змісту: «Відокремлення (відключення) від мереж (систем) централізованого опалення (теплопостачання) та постачання гарячої води не звільняє власників квартир та нежитлових приміщень від обов'язку відшкодування витрат за обсяг теплової енергії, витраченої на опалення місць загального користування, допоміжних приміщень та на функціонування внутрішньобудинкових систем опалення будівлі/будинку.» А також урядом були затверджені зміни до Методики.

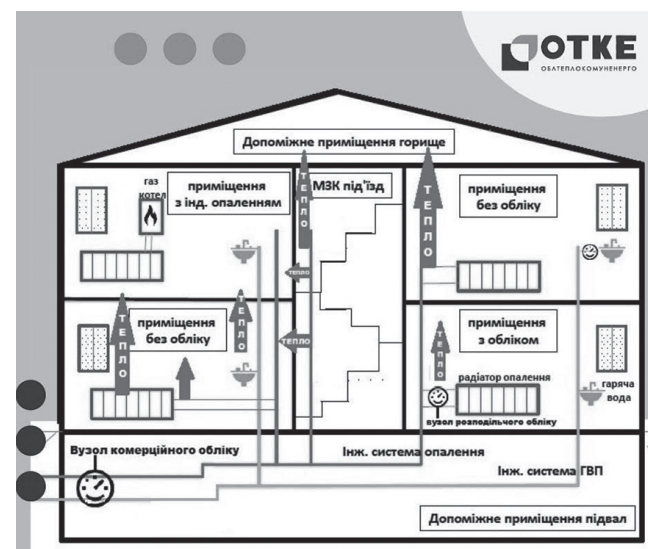
Вони набрали чинності наприкінці січня 2022 року. Та через події в державі, втілити їх в життя вдалося лише в опалувальному сезоні 2023-2024 рр.

Суть проблеми

Зміцнивши систему теплопостачання, фахівці «Облтеплокомуненерго» взялися до приведення нарахувань у відповідність до діючого законодавства. Оскільки Правилами надання послуги з постачання теплової енергії, затвердженими Постановою Кабміну від 21 серпня 2019 року №830 (далі – Правила), якими керується у своїй діяльності АТ «ОТКЕ», теплопостачальник подає тепло та гарячу воду до межі зовнішніх інженерних мереж, фактично ЛИШЕ ДО ЗОВНІШНЬОЇ ПОВЕРХНІ СТІНИ будинку, тобто усій будівлі. Тож загальний обсяг спожитої усім будинком теплової енергії складається з наступних складових:

- обсягу теплової енергії на опалення приміщення Споживача;
  - обсягу теплової енергії на опалення місць загального користування та допоміжних приміщень будинку;
  - обсягу теплової енергії на забезпечення функціонування внутрішньобудинкових систем опалення.
- Внутрішньобудинкові мережі централізованого опалення належать до інженерного (технічного обладнання) житлового будинку, є його невід'ємною частиною та є майном всіх співвласників будинку.

Дві складові мають оплачувати ВСІ співвласники будівлі – це обсяг теплової енергії, витрачений на опалення МЗК та функціонування системи. Залишок теплової енергії має

розподілятися на квартири з централізованим теплопостачанням.

Тож, у відповідності до Методики, власникам житлових та нежитлових приміщень нараховувалась оплата за обігрів місць загального користування та забезпечення функціонування внутрішньобудинкових систем опалення. Вперше за багато років витрати на обігрів усіх будівель пропорційно розподілили між усіма власниками будівель – тому числі і тими, хто має автономне опалення.

Висновок

Рахунки за опалення місць загального користування – це частина загальнобудинкових витрат. Як, наприклад, плата за обслуговування ліфту, яку мають вносити всі жителі будинку без винятку, навіть ті, хто ним не користується і ходить пішки. В іншому випадку підприємство ризикує зіштовхнутися з позовами більшої частини своїх споживачів (які не мають автономного опалення) та реакцією контролюючих органів на його недотримання.

Окрім того, відповідно до чинного законодавства цю послугу отримують всі власники житлових і нежитлових приміщень. В разі ігнорування платіжок споживачі ризикують накопичити заборгованість і, як наслідок, втратити субсидію на наступний період, адже наявна заборгованість за комунальні послуги є підставою для відмови у її призначенні.